

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VII. Abominabile Domino cor pravum, & voluntas ejus in ijs, qui simpliciter
ambulant. Prov. 11. v. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

VII.

Abominabile Domino cor pravum, & voluntas ejus in ijs, qui simpliciter ambulant. Prov. 11. v. 20.

1. Considera, quantâ miseratione digni sint secularium nonnulli, qui tanto studio addiscunt scientiam DEO adeo exosam, qualis est falsa Politica, pro fine habent utilitatem privatam, & huic pallium præterdant emolumentum publici, charitatis, decentiæ, honestatis, & quod consequens est, majoris gloriæ Divinæ. *Abominabile Domino cor pravum*, hoc est cor illud tortuosum, quod nequitiam regit, adulterat, inaurat? *Est, qui nequiter humiliat se, & interiora ejus plena sunt dolo.* Eccl. 19. v. 24. sed quid illi prodest? potest hac ratione fallere homines, quis dubitet? sed non DEUM. Nunquid DEUS decipitur ut homo vestris fraudulentis? Job. 13. v. 9. neutriquam profecto, quia DEUS omnes habet perspectos. *Homo videt ea, que parent, DEUS autem intuetur cor.* 1. Reg. 16. v. 7.

2. Considera, quare cor istud non solum dicatur exosum DEO, sed abominabile. *Abominabile Domino cor pravum*, quia penitus adversatur modo procedendi, quem DEUS usurpat. DEUS est veritas, & ideo omnino convenit, ut horreat duplices, fictos, fraudulentos, perverfos: *simulatores & callidi provocant iram DEI.* Job. 36. v. 13. *Simulatores in*

ostentandâ virtute, *callidi* in regendo vitio *provocant iram DEI*, non solum incurrunt iram, sed provocant. Ita vides nullum peccatorem, quantumcumque esset, in hac terra tam acerbe habitum à Domino, sicut hypocritas. In uno solo sermone octies ingeminavit: *va vobis.* Mat. 23. Vocavit sepulcra, vocavit viperas, vocavit filios diaboli, sed præcipue amabat illos vocare stultos, ut qui crederent sufficere DEO posse speciem pietatis vel corticem sine nucleo. *Stultus, nunc qui fecit, quod desoris est, etiam id, quod desintus est, fecit?* Luc. 11. v. 24. Sed quidquid de hoc sit, summum peccatoris malum quodnam est? est præterea præterdere gloriam justis. & hoc est, quod maxime habent homines, quos duplices appellamus: unde cum alij peccatores ordinarij soleant nominari bestie, usurarij lupi, superbi Panteræ, luxuriosi Porci, crudeles Tygrides, iracundi Canes, desides Cuniculi, loquaces Ranæ, soli duplices Monstra vocantur à S. Augustino, quia monstrosâ quadam unione in se ipsis conjugere volunt vicia hætenus enumerata cum virtute, quam præferunt. Quid mirum, si DEUS illos non solum horreat, sed abominetur? Horret bestias inter Christianos, abominatur monstra

monstra : *Abominabile Domino cor pravam.*

3. Considera, quantum Dominus abominatur duplices, tantum vice versa amare illos, qui cum sancta simplicitate procedunt. *Voluntas ejus in ijs, qui simpliciter ambulant.* In his suas habet delicias, in his gustum, cum his maxime conversari amat : *Cum simplicibus sermocinatio ejus.* Prov. 3. v. 32. quoniam isti sunt veri filij : *simplices filij DEI.* Philp. 2. v. 15. quæ præcipua dos filiorum : referre vultum Patris. Ideo DEI Filius vocatur speculum, vocatur figura, forma & imago Patris æterni, quia illum perfectissime representat. Jam verò simplices hoc habent respectu DEI, præ omnibus illi sunt similes, quia præcipua Divinitatis dos est simplicitas. nihil omnino habet compositionis in se ipso, nihil deceptionis vel fraudis : *Scio DEVS meus, quod simplicitatem diligas.* 1. Paral. 29. v. 17. & ideo mirum esse non debet, quod ad simplices toto feratur affectu. *Voluntas ejus in ijs, qui simpliciter ambulant.* sunt ejus filij speciales : & ideo voluntatem suam eorum potestati permittit : *voluntas ejus in ijs.* ideo blandè illos tractat, juvat, protegit in omnibus eorum gressibus : *Protegit gradientes simpliciter.* Prov. 2. v. 7. Afficere huic virtuti, quia, ut desint alia, in extremo judicij die nullam metues confusionem vel probrum, uti hypocrita : *Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter.* quia non dubitat talem se appariturum, qualem se monstrabat. *Qui*

autem depravat vias suas, marcescit. Prov. 10. v. 9. quæritur, an in aliquo theatro? in foro publico in conspectu totius mundi.

4. Considera, quod dicitur : *Voluntas ejus in ijs, qui simpliciter ambulant non ineptè, non inconsiderate, non prudenter, quia Dominus amat verè simplices virtute, non inertia, an per simplicitatem prudentiæ advertat? verò semper ut sorores judicet. Estote prudentes sicut serpentes, simplices sicut columbe.* Matth. 10. hæc duo nunquam intelligenda ut ab invicem separata, & idem dicitur, ut sis absolute prudens serpens, nec absolute simplex columba, sed ut sis utrumque simul, ut à nimia prudentiâ unius, & simplicitate alterius tu sumas diu, in quo semper invenitur sistere virtus moralis. Simplex debet tollere prudentiæ excessum quem habet, cum degenerat in inertiâ : & prudentiâ debet tollere simplicitati excessum, in quem incidit, cum transit in ineptiam. Vere prudens esto sicut serpens in cogitandis fraudibus, ut eas possit discernere : *Videte, quomodo canis ambulat.* Eph. 5. v. 15. sed procul ab illo columba ab illis committendis. Hæc dicere voluit, cum ait : *Voluntas ejus in ijs, qui simpliciter ambulant.* est ambulare in scripturis sacris, in sensu potius metaphorico quam proprio sumitur? Est certo modus vivere scriptum, atque procedere :

novitate vita ambulemus. Rom. 6. v. 4. ambulantes inordinatè. 2. Theff. 3. v. 6. ambulantes inquietè. 2. Theff. 3. v. 11. atque aded illi simpliciter ambulavit, qui in cunctis suis operibus, verbis, cogitationibus nunquam à veritate deflectunt: *Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare.* 3. Jo. 4. Veritas non requirit, ut te ipsum omnibus aperias, sed precipit, ne mentiaris, ita ut ad tempus dissimules, cautè & circumspicè agas, sed nunquam simules, agendo astutè: *Abdicamus occulta dedecoris, procul arcendo omnem suspicionem malitiæ, impuritatis, immunditiæ etiam occultæ, quæ possit præjudiciam afferre of-*

ficio nostro, sed non ambulantes in astutiâ. 2. Cor. 4. v. 2. non id procuremus modis astutis, sed per hoc solum, quod te ipsa sumus, quales cupimus videri. Ita dicebat Apostolus, ut qui prudentiam serpentis junxerat simplicitati columbæ, & sic te quoque dicere oportet in statu tuo. Relinque mundo, quantamcunque vult, astutiam, relinque figmenta, relinque fraudes, & unice tibi serva dorem illam, quam Christus Sponsæ suæ Magdalene Pazziæ ore proprio toties commendavit, & munditiem appellavit, munditiem cogitationum, munditiem verborum, munditiem operum, quarum prima opponitur astutiæ, altera fictionibus, tertia fraudibus.

VIII.

Induite vos armaturam DEI, ut possitis stare adversus insidias diaboli: quoniam non est nobis collectatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus Principes & Potestates, adversus Mundum Rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequicia in caelestibus. Ephes. 6.

1. Considera Luciferum, quantum vis contra te armet totum suum exercitum tam numerosum, nihil tamen evincere vi posse. *Resistite diabolo, & fugiet à vobis.* Jo. 4. v. 7. Si resistas, non solum abibit, sed fugiet, tantum illi incutis terrorem. Cogita illum esse instar crocodili, fugit persequentem, persequitur fugientem. Solum ergo te vincere per insidias potest dolose persuadendo, ut

illi consentias. Unde Apostolus ait: *Induite vos armaturam DEI, ut possitis stare adversus insidias Diaboli: non ait: adversus vim. ait: adversus insidias.* Sed quis non videt, ob hoc ipsum promptius sumenda arma? si dæmoni vincere te posset vi precipitando etiam nolentem ab illo gradu integritatis & innocentia, quem tenes, minus foret malum tuum. pessimum est, quod id obrineat per insidias

LI